

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ – ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ 12ου ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΟΛΜΕ

Οι σύγχρονες οικονομικές και κοινωνικές εξελίξεις, που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της καπιταλιστικής ανασυγκρότησης, διαμορφώνουν ένα διαφορετικό σκηνικό για τη δομή και τη λειτουργία της δημόσιας εκπαίδευσης, αλλά και τον ίδιο το χαρακτήρα του εκπαιδευτικού - συνδικαλιστικού κινήματος. Βασικά χαρακτηριστικά αυτών των εξελίξεων είναι η διεύρυνση των ανισοτήτων σε όλα τα επίπεδα, η διόγκωση της ανεργίας, η φτώχεια, η στέρηση και ο κοινωνικός αποκλεισμός για όλο και μεγαλύτερες ομάδες ανθρώπων, η ενίσχυση της εξουσίας και η στενότερη διαπλοκή της με τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα, ο έλεγχος στην πληροφόρηση και την ενημέρωση, η υποβάθμιση της ποιότητας και των συνθηκών ζωής και οι συχνά ανεπανόρθωτες καταστροφές στο φυσικό περιβάλλον.

Η φιλελευθεροποίηση που προωθείται στην οικονομική βάση των σύγχρονων κοινωνιών και η διαρκώς εντεινόμενη ιδιωτικοποίηση, που υπονομεύουν ακόμη και το θεμελιακό πυρήνα του κοινωνικού κράτους, απειλούν ολοένα και περισσότερο τη δημόσια εκπαίδευση ως κοινωνικό αγαθό και υποχρέωση της πολιτείας, και δημιουργούν ακόμη περισσότερα εμπόδια στην επίτευξη του βασικού στόχου για επαρκή μόρφωση σε όλους τους νέους χωρίς φραγμούς και διακρίσεις.

Σε μια πορεία σύμπτωσης της εκπαιδευτικής πολιτικής στη χώρα μας με αρνητικές διεθνείς τάσεις και εξελίξεις (**συμφωνία GATS**, αποφάσεις συνόδου Υπουργών Παιδείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη **Μπολόνια** και το **Μπέργκεν**) επιχειρείται να εδραιωθεί και στην Ελλάδα η αντίληψη ότι το κύριο ζήτημα σήμερα είναι **να προσαρμοστεί η εκπαίδευση σύμφωνα με το δόγμα «ο καθένας για τον εαυτό του και η αγορά για όλους»**, (βλέπε **οδηγία Μπολγκενστάιν**). Η λαίλαπα των ιδιωτικοποιήσεων απειλεί δικαιώματα και κατακτήσεις των εργαζομένων που διασφαλίστηκαν με πολύχρονους αγώνες και συχνά με θυσίες, και ανάμεσα σε αυτές και τη δημόσια παιδεία.

Σε αιχμή του δόρατος αναδεικνύεται αυτή την περίοδο η τριτοβάθμια εκπαίδευση. Η πρόθεση της Κυβέρνησης για την εφαρμογή της διαδικασίας της Μπολόνια, με την εφαρμογή των δύο κύκλων σπουδών (τριετείς προπτυχιακές και διετείς μεταπτυχιακές σπουδές) δεν ανταποκρίνεται στις επιστημονικές απαιτήσεις της εποχής μας. Μια τέτοια ρύθμιση θα οδηγήσει στην υποβάθμιση της ίδιας της ουσίας της ανώτατης παιδείας και θα μετατρέψει τα ΑΕΙ σε κέντρα κατάρτισης. Γι' αυτό το εκπαιδευτικό κίνημα των στη χώρα μας έχει εκφράσει τη ριζική αντίθεσή του σε μια τέτοια προοπτική.

Η ΟΛΜΕ, μαζί με όλες τις Ομοσπονδίες των εκπαιδευτικών στη χώρα μας, με κοινή μας διακήρυξη το Φλεβάρη του 2003, **έχουμε εκφράσει τη συλλογική μας βούληση να αντιδράσουμε απέναντι στη συνεχή και εντεινόμενη υποβάθμιση της εκπαίδευσης που παρέχεται σήμερα σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες και να υπερασπιστούμε με κάθε τρόπο τη δημόσια και δωρεάν Παιδεία. Έχουμε διακηρύξει τη ριζική αντίθεσή μας στην ακολουθούμενη εκπαιδευτική πολιτική της «αγοράς»**, που προωθείται στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πολιτική που υπονομεύει το μέλλον της κοινωνίας που οραματιζόμαστε, πολιτική που, ωστόσο, δεν μπορεί να υπονομεύσει τη βούλησή μας να ακυρώσουμε αυτή την ίδια.

Για μας η παιδεία είναι δικαίωμα όλων, όχι προνόμιο των λίγων. Διεκδικούμε μια παιδεία, σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, που θα παρέχει σε όλες και σε όλους τα μέσα και τα εφόδια (γνωστικά και μορφωτικά) για την πολύπλευρη κατανόηση του κοινωνικού γίνεσθαι και την κριτική και δημιουργική παρέμβασή τους σε αυτό. Στο πλαίσιο αυτό διεκδικούμε, μεταξύ των άλλων: **να στηριχθεί ουσιαστικά και αποφασιστικά η αναβάθμιση της δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης, να μην**

εφαρμοστούν οι πολιτικές της αγοράς, που προωθούν το «πανεπιστήμιο - επιχείρηση» και το «σχολείο - επιχείρηση» και να μην εφαρμοστεί η νεοφιλελεύθερη στρατηγική στο χώρο της παιδείας, όπως αυτή εκφράστηκε στη Σύνοδο της Μπολόνια.

ΣΤΟΧΟΙ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ:

- Η αύξηση των δαπανών για την παιδεία για το 2005 στο 5% του ΑΕΠ
- Η άμεση καθιέρωση 12χρονης υποχρεωτικής Δημόσιας και Δωρεάν εκπαίδευσης για όλους με άμεση προοπτική το ενιαίο δωδεκάχρονο σχολείο με εξασφάλιση αντισταθμιστικών μέτρων οικονομικών και εκπαιδευτικών, που να το καθιστούν βιώσιμο
- Η άμεση και ουσιαστική αναβάθμιση της ΤΕΕ με στόχο και προοπτική την ισότιμη ένταξή της στη Λυκειακή βαθμίδα, με βάση τις αρχές που έχει υιοθετήσει η ΟΛΜΕ. Σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να κατοχυρώνεται ο δημόσιος και δωρεάν χαρακτήρας της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης και της κατάρτισης, καθώς και οι οργανικές θέσεις και η μόνιμη σχέση εργασίας των εκπαιδευτικών της ΤΕΕ. Σημειώνουμε εδώ πως θα πρέπει το ΥΠΕΠΘ να σταματήσει την αποσπασματική τακτική της κατάργησης και συγχώνευσης ΤΕΕ, τομέων και ειδικοτήτων, πολύ περισσότερο που βρισκόμαστε σε μεταβατική περίοδο ενόψει των προωθούμενων αλλαγών. Θέλουμε, επίσης, να τονίσουμε ότι σε καμιά περίπτωση δεν θα δεχθούμε, με πρόσχημα την κατάργηση ειδικοτήτων, να μειωθούν οι θέσεις εργασίας και συνάδελφοί μας να βρεθούν σε εργασιακή αβεβαιότητα.
- Η καθιέρωση ανώτατου ορίου 25 μαθητών ανά τμήμα σε Γυμνάσιο-Λύκειο, 20 μαθητών στις κατευθύνσεις του Λυκείου και στα ΤΕΕ, και 10 μαθητών ανά καθηγητή στα εργαστήρια των ΤΕΕ των Γυμνασίων και των Λυκείων
- Η συνολική αναπροσαρμογή των στόχων του 2ου ΕΠΕΑΕΚ με βάση τις προτάσεις του εκπαιδευτικού κινήματος για μια διαφορετική εκπαιδευτική πολιτική
- Ουσιαστική εφαρμογή της Π.Δ.Σ. και άλλων ανάλογων μέτρων μετά από αναλυτική μελέτη και με εξασφάλιση επαρκούς χρηματοδότησης
- Η λήψη ολοκληρωμένων μέτρων αντισταθμιστικής εκπαίδευσης, όπως είναι οι Ζώνες Εκπαιδευτικής προτεραιότητας, για να βοηθηθούν όλοι οι μαθητές να ολοκληρώνουν την 12χρονη υποχρεωτική εκπαίδευση

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΗΝ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Η ΟΛΜΕ προέβαλλε πάντα το αίτημα της διεύρυνσης της πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, με αντίστοιχη, βέβαια, γενναία χρηματοδότηση των υποδομών των ιδρυμάτων της, ώστε να μην υποβαθμίζονται συνεχώς οι σπουδές σε αυτά με την είσοδο όλο και περισσότερων φοιτητών με την ίδια χρηματοδότηση και την ύπαρξη σοβαρών κενών σε εκπαιδευτικό προσωπικό.

Μεταβατικά και στην πορεία για την καθιέρωση της «ελεύθερης πρόσβασης» προτείνουμε τα παρακάτω μέτρα:

- Κατάργηση των Πανελλαδικών Εξετάσεων και της Γ΄ Λυκείου. Το απολυτήριο του λυκείου να χορηγείται με ενδοσχολικές εξετάσεις
- Αποσύνδεση του Λυκείου από το σύστημα πρόσβασης σε ΑΕΙ –ΤΕΙ.
- Η πρόσβαση στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση να γίνεται μετά την αποφοίτηση από το Λύκειο, με πανελλαδικές εξετάσεις.

- **Οι εξετάσεις διεξάγονται με την ευθύνη της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.**
- **Οι υποψήφιοι έχουν απεριόριστες ευκαιρίες να συμμετέχουν στη διαδικασία της πρόσβασης στη τριτοβάθμια εκπαίδευση.**

Το ΔΣ της ΟΛΜΕ καλείται το επόμενο διάστημα να διαμορφώσει συγκεκριμένη πρόταση για το θέμα αυτό.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Η **παρατεταμένη λιτότητα** όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων έχει οδηγήσει τους μισθούς μας σε **απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα**, τα οικονομικά μας αιτήματα αποτελούν αναπόφευκτα μια **κεντρική αιχμή των διεκδικήσεων και των κινητοποιήσεών μας**. Το μισθολόγιο που ισχύει σήμερα έχει ως **βασικό γνώρισμα την τριχοτόμηση των αποδοχών** σε βασικό μισθό, κίνητρο απόδοσης και επίδομα εξωδιδασκτικής απασχόλησης. Η δομή αυτή στην πραγματικότητα **συμπιέζει το βασικό μισθό**, οδηγεί σε μείωση των συντάξιμων αποδοχών και υπονομεύει τα ασφαλιστικά δικαιώματα μέσα και από τις μισθολογικές ρυθμίσεις. Η διατήρηση του κινήτρου απόδοσης και η χορήγησή του με όρους ανοίγει το δρόμο για τη **σύνδεση του μισθού με την παραγωγικότητα και την εξατομίκευση** και τη διάλυση κάθε έννοιας συλλογικότητας μεταξύ των εργαζομένων.

Με την εισοδηματική πολιτική για το 2005, **κλιμακώνεται η πολιτική σκληρής λιτότητας** σε βάρος των εργαζόμενων και των συνταξιούχων του Δημοσίου. Οι «αυξήσεις» 3,6% στους βασικούς μισθούς σημαίνουν, ουσιαστικά, μείωση του εισοδήματος και της αγοραστικής δύναμης των αποδοχών μας. (Είναι χαρακτηριστικό ότι οι αυξήσεις στις καθαρές αποδοχές μας σε αρκετές περιπτώσεις μόλις υπερβαίνουν το 2%).

Οι δήμενες αυξήσεις λοιπόν σε συνδυασμό με τις νέες αντιλαϊκές **φορολογικές ρυθμίσεις**, που ρίχνουν **νέα βάρη στις πλάτες των κοινωνικά ασθενέστερων** - σε αντίθεση με τα **μεγάλα εισοδήματα**, για τα οποία προβλέπονται γενναίες φοροαπαλλαγές - καθώς και το **κύμα ακρίβειας**, θα οδηγήσουν σε **οικονομική εξαθλίωση** τους εργαζόμενους.

Ύστερα από τα παραπάνω το αίτημά μας, **να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας**, γίνεται **σήμερα περισσότερο επίκαιρο**.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

- **Ουσιαστικές αυξήσεις στις αποδοχές μας (25%). Χορήγηση του ποσού των 176 ευρώ και στους καθηγητές**
- **Η σχέση των εισαγωγικών προς τις καταληκτικές αποδοχές να διαμορφωθεί στο 1 : 2,5**
- **Ενσωμάτωση των επιδομάτων στους βασικούς μισθούς και, μέχρι να υλοποιηθεί αυτό, να επανέλθουν οι όροι χορήγησής του κινήτρου απόδοσης που προέβλεπε ο ν. 2470/97.**
- **Κατοχύρωση δικαιώματος ουσιαστικών συλλογικών συμβάσεων εφ' όλης της ύλης για τους καθηγητές (τροποποίηση του ν. 2738/99 και κατάργηση του άρ. 24 παρ.3 του ν. 3205/03)**
- **Ακόλυτη μισθολογική εξέλιξη - μη σύνδεση του μισθού και βαθμού με την παραγωγικότητα.**
- **Ουσιαστικές αυξήσεις (διπλασιασμός) στα οικογενειακά επιδόματα**
- **Ουσιαστική αύξηση (διπλασιασμός) στην ωρομίσθια αποζημίωση και στην αμοιβή για υπερωριακή απασχόληση των καθηγητών, που παραμένει στα επίπεδα του 1996.**
- **Ουσιαστικές αυξήσεις σε όλες τις αμοιβές που αφορούν τις Πανελλαδικές Εξετάσεις και την Ενισχυτική Διδασκαλία**

- Άμεση καταβολή του συνόλου των αναδρομικών του οικογενειακού επιδόματος και σε κάθε περίπτωση για χρονικό διάστημα τουλάχιστον 14 μηνών επιπλέον από την πρόβλεψη του ν. 3205/03.
- Τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας
- Αφορολόγητο όριο ο μισθός του νεοδιόριστου εκπαιδευτικού
- Αναγνώριση των χρόνων σπουδών όλων των καθηγητών για μισθολογική εξέλιξη (κατ' αναλογία με τη ρύθμιση που ισχύει για τους πτυχιούχους της ΑΣΕΤΕΜ /ΣΕΛΕΤΕ).

ΣΥΝΤΑΞΙΟΛΟΤΙΚΑ-ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ

Τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα συνέχισαν και συνεχίζουν να βρίσκονται στο στόχαστρο των νεοφιλελεύθερων πολιτικών. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο ΣΕΒ πιέζουν για νέες δυσμενείς, για τους εργαζόμενους παρεμβάσεις. Πιο συγκεκριμένα προτείνουν την παραπέρα μείωση των συντάξεων, τη μείωση και τη φαλκίδευση της επικουρικής σύνταξης, την αύξηση των ορίων ηλικίας, την υποβάθμιση του δημόσιου χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος και την ενίσχυση της ιδιωτικής ασφάλισης. Με αυτές τις πολιτικές οι κυβερνήσεις θέλουν από τη μια να αποποιηθούν τις δικές τους ευθύνες για την κατάσταση του ασφαλιστικού συστήματος, και από την άλλη να φορτώσουν την κρίση στις πλάτες των εργαζόμενων.

- Αγωνιζόμαστε για τη διασφάλιση του δημόσιου, καθολικού και κοινωνικού χαρακτήρα τους ασφαλιστικού μας συστήματος.
- Απαιτούμε την επιστροφή των απωλειών των ασφαλιστικών ταμείων από την καταλήστευση των αποθεματικών τους και από την άσκηση «κοινωνικής πολιτικής» με τα χρήματα των ασφαλισμένων.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

- πλήρη σύνταξη στα 30 χρόνια υπηρεσίας, με αναγνώριση ως συντάξιμων 5 χρόνων σπουδών των καθηγητών
- η κύρια σύνταξη να υπολογίζεται στο 80% του συνόλου των αποδοχών κατά το μήνα αποχώρησης του εκπαιδευτικού
- κατάργηση ολόκληρου του ισχύοντος αντιασφαλιστικού-αντισυνταξιοδοτικού πλαισίου και ειδικότερα κατάργηση των διαχωριστικών γραμμών σε ό,τι αφορά τα όρια ηλικίας για τους διορισθέντες πριν και μετά το '83, πριν και μετά το '93.
- εξίσωση των ασφαλιστικών εισφορών που ισχύουν για τους μετά το '93 διορισθέντες με αυτές όλων των άλλων συναδέλφων.
- πλήρη ιατροφαρμακευτική και υγειονομική περίθαλψη (οδοντιατρική περίθαλψη, οπτικά κ.ά.)
- διατήρηση του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου ως προς τους φορείς χορήγησης της κύριας σύνταξης, της επικουρικής, των μερισμάτων και του «εφάπαξ»
- κατάργηση της διάταξης (ν. 3149/03, άρ. 13, παρ. 20, εδ. α') που απαγορεύει τη συνταξιοδότηση των εκπαιδευτικών κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς
- η στρατιωτική θητεία να αναγνωρίζεται αυτοδίκαια (χωρίς εξαγορά) ως χρόνος υπηρεσίας τόσο για την κύρια σύνταξη και για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μετά τις 31-12-1997, όσο και για τα υπόλοιπα ταμεία

- **λειτουργία κατασκηνώσεων για τα παιδιά των εκπαιδευτικών.**

ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ - ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Οι καθηγητές/τριες είμαστε **αποφασισμένοι να υπερασπίσουμε**, μαζί με ολόκληρη την εκπαιδευτική κοινότητα, τη Δημοκρατία στο σχολείο και τα **κατακτημένα εργασιακά** μας δικαιώματα. Δεν θα επιτρέψουμε σε καμιά περίπτωση να μετατραπεί το σχολείο σε χώρο χειραγώγησης και πειθαναγκασμού εκπαιδευτικών και μαθητών.

Απαιτούμε την κατάργηση της σχετικής Υπουργικής Απόφασης («καθηκοντολόγιο») που αναφέρεται στα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες των οργάνων διοίκησης της εκπαίδευσης. Απαιτούμε **σεβασμό στα εργασιακά** μας δικαιώματα και **πλήρη παιδαγωγική ελευθερία** και δημοκρατία στο σχολείο με **κατάργηση όλου του πλαισίου** που οικοδομήθηκε μέχρι τώρα με το οποίο επιχειρείται να χειραγωγηθεί ο εκπαιδευτικός. Είμαστε αντίθετοι στην κοινωνική κατηγοριοποίηση των σχολείων μέσω της αξιολόγησης των σχολικών μονάδων. **Λέμε όχι στην αξιολόγηση-χειραγώγηση των εκπαιδευτικών.**

Οργανώνουμε τις συλλογικές μας αντιστάσεις από ΟΑΜΕ, ΕΑΜΕ, συλλόγους καθηγητών ακυρώνοντας στην πράξη κάθε προσπάθεια εφαρμογής της στο βαθμό που επιχειρηθεί να περάσει.

Η ομοσπονδία μας **αντιτάχθηκε στο αυταρχικό πλαίσιο** που δημιουργήθηκε τα τελευταία χρόνια στην εκπαίδευση, στις διαδικασίες επιλογής των ανώτερων στελεχών της, και ιδιαίτερα στις διατάξεις (ν.3260/04) που αφορούσαν την τοποθέτηση «προσωρινών» δ/ντών και προϊσταμένων γραφείων εκπαίδευσης. Είμαστε αντίθετοι στην προωθούμενη παράταση, επ' αόριστον ουσιαστικά, της θητείας των «προσωρινών».

Απαιτήσαμε και συνεχίζουμε να διεκδικούμε την **άμεση διαμόρφωση και εφαρμογή θεσμικού πλαισίου επιλογής των στελεχών της εκπαίδευσης που θα στηρίζεται στις θέσεις του κλάδου και στις ανάγκες της εκπαίδευσης.**

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΕΣ-ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που αντιμετωπίζει το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα είναι η **καθιέρωση ελαστικών εργασιακών σχέσεων**, με την επέκταση του θεσμού των ωρομισθίων και αναπληρωτών εκπαιδευτικών. Η μόνιμη εργασία τίθεται υπό αίρεση και οι γκρίτζες ζώνες της εργασιακής αβεβαιότητας και της περιπλάνησης στο χώρο της δημόσιας εκπαίδευσης διευρύνονται. Ένα από τα βασικά αιτήματα του κλάδου μας είναι να σταματήσει η εργασιακή ομηρία των αναπληρωτών, να αποκτήσουν μόνιμη και σταθερή εργασία όλοι οι αναπληρωτές συνάδελφοι, να καταργηθεί το απαράδεκτο καθεστώς της κάλυψης πάγιων και διαρκών αναγκών από συμβασιούχους.

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ:

- **Άμεση μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών που συμπλήρωσαν 18μηνη προϋπηρεσία στις 30-6-2004, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη το είδος των συμβάσεων (αναπληρωτής ή ωρομίσθιος), ο αριθμός των συμβάσεων, το χρονικό διάστημα διακοπής των συμβάσεων καθώς και αν αυτές είναι διαδοχικές ή όχι. Στη ρύθμιση αυτή να συμπεριληφθούν όλοι οι κλάδοι και όλες οι ειδικότητες των εκπαιδευτικών με βάση μόνο την προϋπηρεσία τους.**
- **Κατάργηση της εργασιακής σχέσης του ωρομισθίου.**
- **Πλήρη εργασιακά, ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα στους αναπληρωτές, 12μηνη σύμβαση εργασίας.**

- **Να συσταθεί επιτροπή διαφάνειας με τη συμμετοχή εκπροσώπων της ΟΛΜΕ,** που να λειτουργεί σε μόνιμη βάση, για τον έλεγχο των διορισμών των εκπαιδευτικών, και να δίνονται στην ΟΛΜΕ **όλα τα στοιχεία** που αφορούν τους πίνακες αναπληρωτών και τους διορισμούς.

Το τελευταίο διάστημα η Κυβέρνηση αγνοώντας την θέληση και τους αγώνες των εργαζομένων προχωρεί ακάθεκτη στην εφαρμογή της αντεργατικής της πολιτικής, Έχοντας στο πλευρό της τον ΣΕΒ, καταργεί εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, κατασυκοφαντεί το συνδικαλιστικό κίνημα αλλά και εργαζόμενους που στηλιτεύει μάλιστα και αυτούς σαν εχθρούς των δήθεν μεταρρυθμίσεων της και της κοινωνίας.

Όμως, το μαύρο δεν γίνεται άσπρο. Οι χαριστικές ρυθμίσεις στους τραπεζίτες και η κατάργηση ασφαλιστικών δικαιωμάτων των τραπεζοϋπαλλήλων ούτε πρόοδος είναι, ούτε αναγκαία αλλαγή. Προίκα στο κεφάλαιο είναι και κοινωνική οπισθοδρόμηση.

Η κυβέρνηση διεκδικώντας, πάση θυσία ρόλο μεταρρυθμιστή και εφαρμόζοντας με συνέπεια την πιο βάρβαρη νεοφιλελεύθερη πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων και των συντηρητικών αναδιαρθρώσεων προωθεί για ψήφιση το νομοσχέδιο για τις «συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα».

Με το νομοσχέδιο αυτό προωθείται η ιδιωτικοποίηση και η παράδοση στους ιδιώτες, μέσα από αδιαφανείς μάλιστα διαδικασίες, των αρμοδιοτήτων που ασκεί το κράτος ακόμα και για βασικά δημόσια αγαθά, όπως η παιδεία και η υγεία, για να αυξήσουν παραπέρα τα υπερκέρδη τους σε βάρος των αναγκών των κοινωνικά ασθενέστερων.

Οι νεοφιλελεύθερες αυτές επιλογές θα οδηγήσουν στην παραπέρα απαξίωση των δημόσιων υπηρεσιών, στη συρρίκνωση του κράτους προς όφελος των ιδιωτών, στην παραπέρα επιβάρυνση των πολιτών, στη φαλκίδευση των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Με τις παραπάνω επιλογές δέχονται νέο ισχυρότατο πλήγμα η μονιμότητα και οι εργασιακές σχέσεις καθώς και τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα των εργαζομένων στο δημόσιο, αφού αρμοδιότητες και θέσεις εργασίας του Δημοσίου εκχωρούνται στους ιδιώτες.

Ο εκπαιδευτικός κόσμος, μαζί με όλους τους εργαζόμενους της χώρας μας, αντιστέκεται στην πολιτική διάσπασης των εργαζομένων σε δημόσιους και ιδιωτικούς, σε παλιούς και νέους και στην πολιτική κατάργησης κάθε δικαιώματος για τους νέους. Εκφράζει, επίσης, την αλληλεγγύη του στους εργαζόμενους στις Τράπεζες στο δίκαιο αγώνα τους.

Καμιά ανοχή δεν πρέπει να δοθεί σε αυτή τη νεοφιλελεύθερη πολιτική που παίρνει από τους εργαζόμενους και δίνει στο κεφάλαιο. Καμιά συγκατάβαση στην προπαγάνδα περί προνομιούχων ανάμεσα στους εργαζόμενους, που στόχο έχει να διασπάσει τους εργαζόμενους.

Τα δημοψηφίσματα σε Γαλλία – Ολλανδία δημιουργούν αφύπνιση συνειδήσεων και αγωνιστική έκφραση μιας νέας συλλογικότητας εργαζομένων ενάντια στις βασικές επιλογές της Ε.Ε. Δημιουργείται νέο κλίμα, νέες δυνατότητες ανοίγονται για αποτελεσματικούς αγώνες.

Το νέο ΔΣ της ΟΛΜΕ πρέπει άμεσα να πάρει όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε ο κλάδος από το Σεπτέμβρη μέσα από τις διαδικασίες των ΓΣ των ΕΛΜΕ να οργανώσει τις αντιστάσεις και τη διεκδίκηση των στόχων του με μαζικό και παρατεταμένο αγώνα.